

גיטין נא

אין מוציאין לאכילת פירות

ר' חנינא	עולא אמר ריש לקיש
לפי שאין קצובין	לפי שאין כתובין

קושי על עולא: אמר ליה רבי אבא לעולא: והא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו, וקתני: **אין מוציאין!**

תירוץ: א"ל: התם מעיקרא הכי אתקון, כתובין הן אצל בני חורין, ואין כתובין הן אצל משועבדין.

אותו דיון עם אנשים אחרים: וכן אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן: לפי שאין כתובין. אמר ליה רבי זירא לרב אסי: והא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו, וקתני: **אין מוציאין!** א"ל: מעיקרא הכי אתקון, כתובין הן אצל בני חורין, ואין כתובין הן אצל משועבדין.

שאלה לפי שיטת ר' חנינא: איבעיא להו: לרבי חנינא, קצובין וכתובין בעי, או דלמא קצובין ואף על פי שאינן כתובים?

תשובה: ת"ש, דאיתמר: מי שמת והניח שתי בנות וכן, וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים, ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן, א"ר יוחנן: שניה ויתרה;

וא"ל ר' חנינא: גדולה מזו אמרו, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות, ואת אמרת שניה ויתרה;

והא פרנסה דמיקץ קייצא, מיכתב לא כתיבא, וקא מוציאה.

דחיית התשובה: שאני פרנסה, כיון דאית לה קלא, כמאן דכתיבא דמי.

קושי על ר' חנינא: מתיב רב הונא בר מנוח: **מתו - בנותיהן נזונות מנכסים בני חורין, והיא נזונת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב!**

משנה בכתובות דף קא עמוד ב

הנושא את האשה, ופסקה עמו כדי שיזון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים. ניסת לאחר, ופסקה עמו כדי שיזון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים. לא יאמר הראשון לכשתבא אצלי אזונה, אלא מוליך לה מזונותיה למקום שאמה. וכן לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד, אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות. ניסת - הבעל נותן לה מזונות, והן נותנין לה דמי מזונות. מתו - בנותיהן ניזונות מנכסים בני חורין, והיא ניזונת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב. הפקחים היו כותבים ע"מ שאזון את בתך חמש שנים כל זמן שאת עמי.

תירוץ 1: הכא במאי עסקינן - בשקנו מידו.

קושי: אי הכי, בנות נמי!

תירוץ 1: בשקנו לזו ולא קנו לזו.

קושי: מאי פסקא?

תירוץ 2: בת אשתו דהואי בשעת קנין - מהני לה קנין, בתו דלא הואי בשעת קנין - לא מהני לה קנין.

קושי: מי לא עסקינן דהוו תרוייהו בשעת קנין, והיכי דמי? דגרשה ואהדרה!

תירוץ 3: אלא, בתו דבתנאי בית דין קאכלה - לא מהני לה קנין, בת אשתו דלאו בתנאי

בית דין קאכלה - מהני לה קנין.

קושי: וכי מיגרע גרעה?

תירוץ 2: אלא, בתו כיון דבתנאי בית דין קאכלה, אימר צררי אתפסה.

ניסיון להכריע בין עולא ור' חנינא: ת"ש, א"ר נתן: אימתי? בזמן שקדם מקחו של שני לשבחו של ראשון.

אבל קדם שבחו של ראשון למקחו של שני - גובה מנכסים משועבדים;

אלמא משום דלא קדים הוא!

דחייה: תנאי היא, דתניא: אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ולמזון אשה והבנות מנכסים

משועבדים, מפני תיקון העולם, לפי שאין כתובין; אמר ר' יוסי: וכי מה תיקון העולם יש בזו? והלא אין קצובין.